

[Kjørulff-Schmidt.]

dende centraliseret institution, som i værste fald vil kunne blive en klods om benet på folketinget i de tilfælde, hvor der er brug for hurtige beslutninger.

Så vi ser altså med meget stor skepsis på lovforslaget. På den anden side er forslaget jo ganske nyt, og det kunne da tænkes, det kunne vinde ved nærmere bekendtskab, så jeg skal da gerne love, at vi er villige til under udvalgsarbejdet at gå ind i en mere nøjagtig drøftelse om disse ting, og måske kan vi dels i dag, dels under udvalgsarbejdet få svar på nogle af de spørgsmål, som jeg her har rejst.

Ninn-Hansen (KF):

Der har været det meget glædelige forløb i dagens debatter, at de to implicerede ministre, undervisningsministeren og handelsministeren, har givet meget klare svar på det, der er hovedspørgsmålet. Det skete under forrige sag, og det skete også i de bemærkninger, de to ministre havde til de to forslag, vi behandler her. Hovedspørgsmålet er jo: skal vi have en afgørelse nu vedrørende atomkraften, eller skal vi udskyde spørgsmålet? Undervisningsministeren sagde herom, at det ville være letsindigt at udskyde denne sag, og begge ministre har betonet, at nu må vi have en afgørelse i denne folketingssamling. Jeg er ganske og aldeles enig med dem.

Derfor kan man selvfølgelig godt, som det fremgik af undervisningsministerens tale, interessere sig for andre, alternative, energikilder, og det er vi da mange der godt vil være med til. Vi ser jo også, hvordan danske virksomheder er gået langt frem i forskningen og fremstillingen af andre muligheder, og det er da kun godt. Men når vi interesserer os for det, så må vi gøre det på det grundlag, som handelsministeren har nævnt, og nu citerer jeg handelsministeren for tredje gang i dag — noget godt tåler jo at blive gentaget — nemlig handelsministerens udtalelse om, at kernekraften som energikilde i elproduktionen synes at være den eneste mulighed for en mere betydelig formindskelse af vor afhængighed af olie. Det er jo det, der bør interessere os både i forbindelse med den videre behandling af disse sager, men også i vor stillingtagen til de to forslag. Vi ved, hvad vi har, men jeg synes

ikke ganske, det fremgår af forslagene, at vi ved, hvad vi får i stedet for, hvis vi går ind på nuværende tidspunkt i en nydannelse.

Det radikale venstre gør meget rigtigt opmærksom på i bemærkningerne til lovforslaget, at vi siden 1955, altså i 20 år, har forberedt os på atomenergiens fredelige udnyttelse, og det er jo glædeligt, at vi kan sige, at på dette punkt har vi været forudsende i Danmark. Vi ville have stået langt vanskeligere i denne debat omkring de meget vigtige energispørgsmål, hvis ikke vi havde haft den fortrinlige vejledning, vi har haft fra Risø, fra atomforskningen i det hele taget, også den, der foregår på polyteknisk læreanstalt, hvis ikke vi havde haft en videnskabelig opbakning af de synspunkter, vi her beskæftiger os med. Der er jo fremsat uendelige rækker af oplysninger fra de danske videnskabsmænds side. Jeg er i hvert fald taknemlig for, og det tror jeg mange andre er, at vi her har en helt anden mulighed, end vi har haft i mange andre spørgsmål, for en selvstændig stillingtagen, fordi vi har veluddannede danske videnskabsmænd til at vejlede os.

Vil der så ikke være noget farligt i, at vi omdanner dette på et tidspunkt, hvor vi står over for virkelig at få brug for disse videnskabsmænd, for denne forskning, for denne vejledning? Fordi man på Risø igennem de sidste 20 år har dyrket atomvidenskaben, så man står med virkelig kvalificerede folk, så bevirker det jo ikke et kendskab til en række andre energikilder, vindkraft, eller hvad det er. Jeg vil være ængstelig for i dag at lade den udmærkede ekspertise, vi har, enten beskæftige sig med noget andet eller lade det hele udvande på et tidspunkt, hvor vi får allermest brug for det, der er oparbejdet igennem disse år. Derfor tror jeg, at vi skal interessere os for at fastholde i en videreudbygning det, der altså i sin tid har været udtryk for forudseenhed her i landet, og være tilbageholdende med en omdannelse på et tidspunkt, hvor vi vil få endnu mere brug for den videnskabelige støtte end tidligere. Lad os så, som det blev nævnt, drøfte, hvordan vi kan beskæftige os med andre, alternative, energikilder, men lad det ske på en anden måde, uden omdannelse af den form, vi har fået for at sikre atomvidenskaben som vor virkelige hjælper i denne sag.